

[Inger Gautier Schmit.]

de militære skulde indføre saadanne Foranstaltninger, at de fik saa meget ud af deres Fritid som muligt. Det er navnlig paa dette Punkt, jeg vil sætte ind, og jeg vil i høj Grad lægge Forsvarsministeren paa Sinde at have Opmærksomheden henvendt herpaa. Thi jeg tror, at hele vor Militærordning i altovervejende Grad har taget Sigte paa den militære Uddannelse, medens man efter min Mening i alt for ringe Grad har set paa den menneskelige, den kulturelle Side, den Uddannelse, der maatte kunne finde Sted samtidig med den militære Uddannelse.

Jeg mindes, at afdøde Forsvarsminister Klaus Berntsen var stærkt optaget af Tanker i saa Henseende, Tanker i Retning af at bibringe Soldaterne en større Udvikling under selve Uddannelsesstiden. Jeg tror ikke, det lykkedes, men jeg synes, at vi nu under disse Forhold, hvor der muligvis kan være Tale om en lang Tids Indkaldelse for adskillige unge Mennesker, bør have ganske anderledes faste Planer fremme i saa Henseende. Der bør ikke ganske løst kunne henvises til, at nu er der en Lærer, en Højskolelærer eller en Præst — hvad det ærede Medlem Hr. Rager jo ikke var tilfreds med —, der taler til de indkaldte; jeg vilde ønske, mange andre maa komme og tale til dem. Men jeg vilde navnlig ønske, at der kunde blive udarbejdet ganske faste Planer, som tog Sigte paa at give disse unge Menneskers hele Dag et Indhold; thi det er vist mange Forældres Erfaring, at selve Soldaterlivet, særlig for de unge Mennesker, der ikke har deres Hjem der, hvor de ligger inde, har overordentlig mange uheldige Sider og da navnlig den, at de unge Mennesker ikke faar noget ud af deres Fritid.

Nu kan man naturligvis sige: Ja, men det er jo voksne Mennesker, de maa da selv have Ansvaret for, hvad de bruger deres Tid til. Men det slaar ikke til i dette Tilfælde. Man river en ung Mand ud af hans Stilling og anbringer ham paa en Kaserne, hvor Lokaliteterne er i høj Grad primitive — det er de i hvert Fald paa de fleste af de ældre Kaserner —, saaledes at han ikke føler sig særlig tiltalt af at tilbringe sin Fritid paa Kasernen; og naar man tager i Betragtning, at Fritiden er lang — saa vidt jeg ved, ophører Tjenesten ved 5-Tiden, i hvert Fald for Sikringsstyrken —, saa kan man sige sig selv, at der er en Masse Timer, som der for manges Vedkommende absolut intet Indhold bliver i.

Jeg finder det ogsaa uheldigt, at mange

ligger inde uden at faa en virkelig grundig Militæruddannelse. Jeg kender militære, der i al den Tid, de har ligget inde, ikke har haft anden Beskæftigelse end at passe et Par Heste og at gaa til Haande i en Officers private Bolig. Vedkommende har aldrig været til Gymnastik og har ikke løst et Skud. Jeg synes, der er noget meningsløst i, at en saadan ung Mand, som der er stærkt Brug for hjemme i Bedriften, rives bort derfra for at tilbringe et halvt Aars Tid med nævnte Beskæftigelse. Jeg tænker her navnlig paa dem, der skal ligge ved Sikringsstyrken maaske i en længere Aarrække, og jeg henstiller altsaa, at der bliver lagt et Program, saaledes at de unge — jeg ser helst, at det sker ad Frivillighedens Vej — kommer til at tilbringe deres Aftener paa en kulturelt gavnlige Maade.

Jeg vil ogsaa henstille, at man gør de Lokaliteter, hvor Soldaterne skal opholde sig, saa tiltalende, at de paagældende ikke bogstavelig talt er nødt til at gaa hen paa en Restauration eller lignende Steder for at faa Tiden til at gaa taaleligt. Jeg vil i denne Forbindelse udtale min store Anerkendelse af det udmærkede Arbejde, som K. F. U. M. gør for Soldaterne. Det er mit Ønske, at de mange Soldaterhjem, som er oprettet Landet over, maa faa al mulig Støtte fra det offentlige. Mange danske Forældre er i stor Taknemmelighedsgæld til dem, der har oprettet disse Soldaterhjem, K. F. U. M., Dannevirke o. s. v.

Jeg synes ikke, Staten gør nok for Soldaterne i deres Indkaldelsestid. Jeg synes, der bør lægges mere Vægt paa den kulturelle Side af Sagen. Jeg har forstaaet det saaledes, at man fra militær Side ikke har saa stor Interesse for denne Side af Sagen. Muligvis er det, fordi der ikke kan skaffes Penge dertil, men saa maa vi andre, vi, som har Ansvaret, vi, som kender de unge og har Interesse for dem, gøre, hvad vi kan for, at der paa dette Punkt foretages en Ændring, tages et Initiativ, saaledes at Dagen faar et Indhold for den indkaldte unge Mand. Det er det, jeg meget gerne vil slaa til Lyd for, og jeg er ganske vis paa, at jeg bag mig har Tusinder af Forældre Landet over.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Samtlige Ordførere har, saa vidt jeg har forstaaet, givet Tilslutning til §§ 1 og 2 i Lovforslaget, bortset fra den kommunistiske Ordfører, som ikke vilde stemme for Lovforslaget i det hele taget. Jeg takker for denne Tilslutning

Det ærede Medlem Hr. Brorsen og det